

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/327/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813210211
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813210211.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanej: E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XXX, XXX XX V. Z. K., o zaplatenie sumy 3.359,26 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.273,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 2.619,24 eur od 19.9.2013 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 20,-eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, až do zaplatenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku zamietá.

O trovách konania b u d e rozhodnuté samostatným uznesením v lehote do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4.10.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.359,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2.676,07 eur od 19.9.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 09.10.2009 Úverovú zmluvu 3910031109 (ďalej len „Zmluva“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť dohodnutý úver vo výške 2.400,00 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v Zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo Zmluvy nevyplýva inak. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo Zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Žalovaná porušila dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 28.04.2011 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy vo výške 2.825,17 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu spísania žaloby predstavuje dlh žalovanej sumu 3.359,26 eur, ktorá suma pozostáva z istiny v sume 116,68 eur, poplatku za vedenie účtu v sume 9,95 eur, pokuty zmluvnej II. V sume 29,15 eur, úroku v sume 233,51 eur, zosplatennej istiny v sume 2.061,95 eur, pokuty (ušlého úroku) v sume 251,53 eur, poistenia v sume 12,40 eur, úroku sankčného z omeškania v sume 641,41 eur, dopočet k aktuálnemu dňu je v sume 2,68 eur. Žalovaná do dnešného dňa žalobcovi dlžnú sumu vo výške 3.359,26 eur neuhradila.

Žalovaná uviedla, že žiada aby jej súd umožnil zaplatiť dlh v splátkach po 20,- eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere zo dňa 9.10.2009, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, výzvou k úhrade zo dňa 28.4.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 17.2.2014 a zo dňa 25.4.2014 výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 9.10.2009 úverovú zmluvu č. 3910031109, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.400,-eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 72 splátkach vo výške 64,77 eur mesačne pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1.941,60 eur. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 21,79%.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že dostal úverové podmienky, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1, § 1, § 2 Úverových podmienok, tieto úverové podmienky (ďalej iba „ÚP“) sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy (ďalej iba „ÚZ“) uzatvárajanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej iba „klient“).

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a výšku poplatku za možnosť zmeny splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

V zmysle hlavy 7 § 3 Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie Spoločnosti v prípade že:

- a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace,
- b) uviedol v návrhu nepravdivé údaje,
- c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ,
- d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.

Ako vyplýva z hlavy 7 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b) a c) § 3 tejto hlavy, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 17 § 4 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ I. či RÚ II. alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 úverových podmienok je klient povinný

zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15 % a v prípade RÚ I. alebo RÚ II. 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej aj ďalšie upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, SMS správ a internetu. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu, úrok zo meškania či poplatok za upomienku klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť.

V zmysle hlavy 17 § 11 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v žalobe súd zistil, že žalovaná uhradila v prospech žalobcu celkom sumu 878,55 eur, pričom dňa 28.4.2011 došlo k zosplateniu úveru.

Listom zo dňa 28.4.2011 označeným ako splatenie celého úveru a výzva k úhrade žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ju vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2.825,17 eur a vyzval ju na splatenie do 15. dní odo dňa spisania tohto listu.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.2.2014 uviedol, že dňa 09.10.2009 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Úverovú zmluvu č. 3910031109 (ďalej len „ÚZ“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úver vo výške 2.400,00 eur. Úver žalobca poskytol žalovanému bez stanoveného účelu, t.j. vo forme finančnej čiastky. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej ÚZ sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“). V súlade s ÚZ žalovaný svojim podpisom ÚZ potvrdil, že je s ÚP oboznámený, že sú žalovanému ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Na základe ÚZ a § 1 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru ÚP sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 64,77 eur v počte 72. Ročná úroková sadzba je uvedená v bode 44. ÚZ, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) je uvedená v bode 45. ÚZ a priemerná hodnota RPMN je uvedená v bode 46. ÚZ. Ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. V zmysle § 3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru ÚP: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky/ po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok (konkrétne splátok č. 16 až 18), stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom, ako vyplýva z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe, splatnosť nastala ku dňu 28.04.2011, kedy žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky, a to v lehote 15 dní. Žalobca si tak v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému sumu 3.359,26 eur podľa nasledovného určenia: Istina (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia) vo výške 116,68 eur. Ide o dlžnú časť poskytnutého úveru, ktorá bola obsiahnutá v splátkach do času zosplatenia, t.j. v splátkach č. 1 až 18; Zosplatená istina (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 2.061,95 eur. Ide o zvyšnú časť poskytnutého úveru, ktorá bola obsiahnutá v splátkach nasledujúcich po zosplatení, t.j. v splátkach č. 19 až 72; Úrok (t.j. úrok z poskytnutej istiny do času zosplatenia) vo výške 233,51 eur. Ide o dlžnú časť úroku, ktorý bol obsiahnutý v splátkach do času zosplatenia, t.j. v splátkach č. 1 až 18; Pokuta (ušlý úrok) - t.j. úrok z vyššie uvedenej zosplatennej istiny vo výške 251,53 eur. Ide o tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru, t.j. úrok obsiahnutý v splátkach nasledujúcich po zosplatení (t.j. v splátkach č. 19 až 72); Dlžné poistné vo výške 12,40 eur; Poplatok za vedenie účtu vo výške 9,95 eur; Pokuta zmluvná II. (t.j. zmluvná pokuta podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia) vo výške 29,15 eur; Úrok

sankčný z omeškania (t.j. úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby počítaný príslušnou zákonnou sadzbou) vo výške 641,41 EUR + 268 eur ako dopočet k aktuálnemu dňu (ku dňu podania žaloby). Ide o úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,025 % denne za obdobie od 14.05.2011 do 18.09.2013 (t.j. do dňa podania žaloby). Zároveň si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2.676,07 eur od 19.09.2013 do zaplatenia. Ide o vyššie uvedený úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,025 % denne zo sumy 2.676,07 eur (sumy pozostávajúcej z vyššie uvedenej istiny, zosplatnenej istiny, úroku, ušlého úroku a dlžného poistného) od nasledujúceho dňa po podaní žaloby až do zaplatenia. Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy žalobca uvádza, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 OZ, ako aj s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že v čase, keď zobrala pôžičku, mala stály pracovný pomer. Žila aj s druhom. Pôžičku zobrali, lebo si chceli kúpiť auto. Neskôr firma skrachovala, žalovaná stratila prácu a nemala z čoho uhrádzať splátky, resp. platila nepravidelne. Tak sa stalo, že vznikol dlh na pôžičke. V súčasnej dobe má pracovnú zmluvu len na dobu určitú do júna. Má ďalšie povinnosti, ktoré musí vyrovnať, preto by žiadala, aby jej súd umožnil zaplatiť dlh na splátky po 20 eur mesačne. Jej druh, s ktorým žila v spoločnej domácnosti si zobral život a ostala sama.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanému privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 28.4.2011 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.400 eur ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1.941,60 eur.

Ako vyplýva zo splátkového kalendára a špecifikácie žalovanej sumy, žalovaná uhradila žalobcovi celkom sumu 878,55 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 44. úverovej zmluvy, predstavovala 21,79 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v októbri 2009 činil úrok 9,01 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade o viac ako dvojnásobok prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 9,01 % ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 9,01 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 2.263,44 eur pri úrokovej miere 21,79 % ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 9,01 % ročne, teda žalobca mal nárok len na 9,01% z úveru v sume 2.400,- eur za 12 mesiacov, čo predstavuje sumu 216,24 eur ($2400:100 \times 9,01 \text{ eur} = 216,24 \text{ eur}$) a za 72 mesiacov sumu 1.297,44 eur ($6 \times 216,24 \text{ eur} = 1.297,44 \text{ eur}$). Žalobca požaduje od žalovanej úhradu úroku z úveru v sume 998,88 eur (747,35 eur + 251,53 eur), ako je to zrejmé zo splátkového kalendára tvoriaceho prílohu žaloby. Vzhľadom na uvedenú súd žalobe v časti požadovaného a žalovanou nezaplateného úroku z úveru v sume 485,04 eur vyhovel.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 85,98 eur podľa hlavy 17 § 4 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 15% resp. o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 15% resp. 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov) a sadzba 15 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 180% (15 % x 12 mesiacov).. Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne resp. 180% ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% a 15% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovanou zaplatená v sume 56,83 eur a túto započítal na úhrady žalobcom požadovanej istiny a nepriznal žalobcovi ani požadovanú a nezaplatenú zmluvnú pokutu v sume 29,15 eur a v uvedenej časti (v sume 85,98 eur) žalobu žalobcu zamietol.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 641,41 eur spolu s dopočtom 2,68 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania od zosplatenia dňa 14.5.2011 do dňa spísania žaloby dňa 18.9.2013, ktorý bol vyčíslený pri sadzbe úroku z omeškania neprevyšujúcej zákonnú sadzbu úroku z omeškania. Úrok z omeškania bol vyčíslený pri sadzbe 0,025% denne, pričom zákonné úroky z omeškania podľa ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z.. ku dňu 14.5.2011 predstavovali 9,25% ročne. Základná úroková sadzba európskej centrálnej banky bola vo výške 1,25 % p.a. a úroky z omeškania preto predstavujú 9,25 % ročne.

Súd preto považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na úrok z omeškania v sume 641,41 eur spolu s dopočtom 2,68 eur.

Súd zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania zo sumy 2.619,24 eur, predstavujúcej dlžnú istinu, úrok z úveru a dlžné poistné po odrátaní zaplatenej a súdom nepriznanej zmluvnej pokuty v sume 56,83 eur, a to odo dňa 19.9.2013 (deň nasledujúci po dni vyčíslenia úroku z omeškania) do zaplatenia. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z., keďže žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania vo výške 0,025% denne neprevyšovala zákonnú sadzbu úroku z omeškania, ako už bolo uvedené vyššie.

Okrem samotnej istiny poskytnutého úveru súd považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na poplatky za vedenie účtu dohodnutý v bode 49. zmluvy v sume 9,95 eur a nárok na dlžné poistné dohodnuté v bode 56. zmluvy v sume 12,40 eur.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, ktorá má pracovnú zmluvu na dobu určitú do júna, pričom žije sama, súd povolil žalovanej uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.